

עפ"ת 33813/01/16 - אסף-יוסף עללאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 33813-01-16 עללאל נ' מדינת ישראל
תת"ע 1305-05-15
28 ינואר 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
אסף-יוסף עללאל
על-ידי ב"כ עוה"ד דוד גולן ודימה קריביצקי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
על-ידי ב"כ עו"ד רביד שיפמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 24.04.15 נתבקש המערער לעבור בדיקת ינשוף על-ידי שוטרים אשר הבחינו בו נוהג בשעות הקטנות של הבוקר ברח' גבעת התחמושת בתל-אביב.

המערער סירב לעבור את הבדיקה ודרש כי תיערך לו בדיקת דם ואין הוא מוכן לשתף פעולה, לא עם הנשיפון, שהתבקש בתחילה, ולא עם הינשוף, כפי שנדרש לעשות אחר כך, וסירב שוב ושוב.

בשל כך הוגש נגד המערער, בהתאם להוראות סעיפים 64ב' ו-39א' ואחרים לפקודת התעבורה, כתב אישום של שכרות מחמת סירוב.

המערער הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום בפני הערכאה קמא, אך זאת לאחר שמיעת ראיות, הרשיעה את המערער בדינו.

הערעור שבפניי הוגש מלכתחילה גם על ההרשעה בדין, אך תוך כדי דיון ולאחר שב"כ המערער שמע את הערותיי, חזר בו מערעורו לעניין הכרעת הדין.

באשר לעונש, בית משפט קמא, לאחר שקיבל הרשעותיו הקודמות של המערער, שמע ראיות וטענות לעונש, גזר את דינו לעונש מאסר בפועל של עשרה חודשים תוך שהוא חופף לעונש המאסר הזה, עונש מאסר מותנה שהוטל עליו בעניין קודם, אף הוא בעבירה של סירוב ליתן בדיקת ינשוף בשלה הורשע, שם במסגרת הסדר טיעון.

בנוסף, גזר בית משפט קמא למערער פסילה מותנית ומאסר מותנה, וכן פסילה בפועל מלנהוג למשך עשר שנים, תוך

שבית משפט קמא, בגזר דינו המפורט והיסודי, עושה שימוש בסעיף 40א'(א)(1) לפקודת התעבורה.

סעיף זה קובע כי כאשר אדם מורשע שלוש פעמים במשך עשר שנים, בין היתר, בעבירה של נהיגה בשכרות, צריך בית המשפט, למעט נסיבות מיוחדות אותן יפרש בפסק הדין, להטיל עליו עונש פסילה בפועל שלא תפחת מעשר שנים.

בערעור לעניין גזר הדין טוען הסניגור, ראשית, שטעה בית משפט קמא שלא נעתר לבקשתו לשלוח את המערער לשירות המבחן לקבלת תסקיר, אין, כך הסניגור, לשלוח למאסר בפועל לפני קבלת תסקיר, כך נאמר, בין היתר, בפסיקה שניתנה על-ידי מותב זה, אם כי בנסיבות אחרות.

כן יוצא ב"כ המערער כנגד עונש הפסילה בפועל לעשר שנים, כאשר התביעה לא ביקשה מבית משפט קמא לעשות שימוש בסעיף 40א' לפקודת התעבורה, שימוש שבית המשפט עשה במסגרת גזר הדין מיוזמתו.

ראשית אומר, שבנסיבות תיק זה, כאשר מדובר בנהג החוזר ועובר עבירות של נהיגה בשכרות זו פעם שלישית, אשר תלוי ועומד נגדו, בנוסף לפסילה מותנית, מאסר בפועל מותנה, וכאשר גם המאסר המתנה וגם התיק הנוכחי עניינם סירוב לשיתוף פעולה עם המשטרה בבדיקת ינשוף, אין כל הצדקה ללכת לקראתו של המערער ולקבל תסקיר.

צודקת ב"כ המדינה בטעוניה בפני כי לפני בית משפט קמא לא הונח כל בסיס ענייני מדוע יש לקבל תסקיר בעניינו של המערער, לא הוצבע על כל יסוד להליך שיקומי של ממש בעניינו.

אכן, דעתי היא, וכך מוצדק לעשות בנסיבות מסוימות, שבטרם שליחת אדם למאסר בפועל בפעם הראשונה בחייו ראוי לקבל גם חוות דעת מקצועית של בעלי מקצוע, כמו שירות המבחן. אולי כך הייתי עושה לו ישבתי בערכאה הראשונה בעניינו של המערער, אך בנסיבות שלא ניתן לקבוע שבית משפט קמא טעה, בוודאי לא טעות קיצונית בגזר דינו במקרה הנוכחי ולאור הלכת אי-ההתערבות ערכאת הערעור בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית אלא בנסיבות של טעות ממשית, לא מצאתי להתערב בהחלטת בית משפט קמא, שלא לשלוח את המערער לקבלת תסקיר.

אין כל הצדקה, כמובן, וכל בסיס להתערב בהפעלת עונש המאסר המותנה, אין שום נסיבות חריגות שניתן לעשות בהן שימוש לצורך סעיף 56 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעניין הארכת התנאי.

ובאשר לעניין הפסילה בפועל - בית משפט קמא בגזר דינו נסמך על קביעה של המותב הנוכחי, שחובתו לבחון בנסיבות המתאימות את סעיף 40א'(א)(1), סעיף הקובע קטגורית שכאשר אדם עובר פעם שלישית בעשר שנים עבירה של נהיגה בשכרות, בין היתר, אזי, למעט בנסיבות חריגות, יש להטיל עליו פסילה לעשר שנים.

במקרה שבפנינו, התביעה עתרה לבית המשפט להטיל פסילה ממושכת על המערער, כך עתרה המדינה גם בדבריה לשקול הטלת פסילה בפועל לצמיתות נגד המערער, ונכון, כפי שטוען ב"כ המערער, לא ביקשה לעשות שימוש בסעיף 40א' לחוק.

הנני סובר שבעיקרון, גם אם התביעה איננה מבקשת לעשות שימוש בסעיף זה, צריך בית המשפט לשקול זאת. עדיף, כך דעתי, שבית משפט קמא, מקום והתביעה לא מבקשת לעשות שימוש בסעיף זה, להציג לפני ההגנה את האפשרות שבית משפט שוקל לעשות כן כדי שתהיה בידי ההגנה אפשרות לשכנע את בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 40א'(ג)(1), ולפסול את המערער לתקופה קצרה יותר.

יחד עם זאת, בנסיבות התיק שבפניי, מקום שבו התביעה ביקשה עונש פסילה ממושך אך לצמיתות, ומקום בו מדובר במערער מיוצג, אשר היה מיוצג גם לפני בית משפט קמא, אין הצדקה, מבחינה עניינית, להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא והערעור על כל חלקיו נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום **15.02.16** בבימ"ר "ניצן" עד השעה **10:00** באותו יום. המערער רשאי לתאם את הכניסה למאסר, לרבות אפשרות למיין מוקדם של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377/6.

הערבויות שהוטלו על-ידי בית משפט קמא יישארו על כנן.

ניתן והודע היום, י"ח שבט התשע"ו,
28/01/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלדעלידינופרדויד